

[Ib Nørlund.]

regeringen dermed har efterkommet den opfordring, som vi i den forrige debat fra flere sider rettede til den om ikke at køre loven igennem på de betingelser, som forelå, sådan som hele situationen var med hensyn til, hvad der var oplyst og ikke var oplyst. Men der kan jo kun komme logik i sagerne, synes jeg, hvis man også må opfatte dette sådan, at regeringen er indstillet på at fremhjelpe en ny offentlig debat om mange af disse energiproblemer. Det er jo den eneste måde, man kan opnå det, som handelsministeren siger: at man ville træffe beslutningerne i nær forbindelse med befolkningen. Et hovedsynspunkt for os under alt dette er, at her ikke alene er tale om tekniske problemer, men at det væsentligste i sagen i og for sig er at træffe de samfundsmæssige foranstaltninger og indgreb, skabe de betingelser, som virkelig betyder, at der er tale om en samfundsmæssig og demokratisk kontrol med energiens problemer.

Fra VS' side er der her i de sidste dage fremsat nogle nye forslag, og man har velvilligst også tilsendt os dem inden denne debat, men de er altså også kommet lige umiddelbart før debatten. Deri ligger vel i og for sig også en erkendelse af, at tidspunktet for en mere indgående debat ikke er det mest egnede nu. Jeg forstår, at der er tale om meget teknisk bestemte reformforslag, hvad jeg synes viser en ensidighed i dem, men da VS' ordfører selv afstod fra at diskutere disse problemer her, synes jeg også, jeg vil gøre det, og det gælder både de reelle spørgsmål, der rejses deri, men faktisk også de spørgsmål, der er udeladt af denne opstilling, i dem. Men fremfor alt må jeg sige til regeringen, til handelsministeren, som er bekendt for sin fremkommelighed, at det, som nu er sket, må være en forpligtelse til at udfolde en mere aktiv demokratisk diskussion omkring alle disse problemer.

Endelig skal jeg tilføje, at jeg også gerne så en ordning for energivalgets vedkommende, sådan at der skabtes supplerende pladser på en sådan måde, at det sikrede alle folketingspartiers deltagelse.

Arnfast (CD):

Centrum-demokraterne beklager regeringens udsættelse af mulighederne for at få indført a-kraftproduktion på dansk område.

Danmark deltager stadig mere og mere i former for internationalt samarbejde og er afhængig af det. Vores afhængighed af internationale konjunkturer, det være sig på det valutamæssige eller andre områder, har jo netop vist sig tydeligere og tydeligere. Det forlig, vi netop i disse dage har fået skabt, er jo ikke mindst etableret for at sikre kronen, det vil sige skabe tillid til Danmarks vilje til at tage fat på at løse nutidige og fremtidige problemer. Energisamarbejdet i Europa kræver ikke mindre dristighed og samarbejdsvilje. Vi kan ikke gøre Danmark til et isoleret område, hvor vi afviser udnyttelse af de nye energiformer. Alle lande omkring os bruger a-kraft og gør noget for at gøre sig selv uafhængige af den ustabile olieleverance. Derfor ønsker vi, at regeringens og hele det energipolitiske udvalgs fornyede overvejelser må føres til en hurtig afslutning. Til problemet om folkeafstemning, som er rejst her, fremfor tingets afgørelse vil jeg sige, at vi endnu ikke har været til et vælgermøde, hvor der ikke har været folk fra disse aktivistgrupper, som har spurgt os om vores holdning til a-krafts indførelse. Jeg tror ikke, der sidder et medlem i denne sal, som ikke er blevet spurgt derom næsten ved hvert eneste møde og har måttet afgive sit votum, som vi har gjort. Vi har ikke lagt skjul på, at vi ønskede a-kraft indført i Danmark. Vi kan altså med andre ord sige, at vi er valgt bl. a. på det, og derfor ser vi i og for sig ikke nogen grund til, at dette ting ikke skulle være i stand til at tage disse afgørelser. Vi føler os i hvert fald i stand til det.

Vi har naturligvis ikke noget imod en debat og heller ikke noget imod, at debatten fortsætter ude i landet. Men enhver, der vil og er interesseret deri, kan skaffe sig dybtgående materiale om hele dette problem. Nu planlægges der nye pjecer, og det er også udmærket. Men det er min tro, at spørgsmålet i sidste ende, hvis det bliver rejst over for befolkningen ved en folkeafstemning, vil føre til de resultater, som folkeafstemninger hidtil, når man ser bort fra jordlovsafstemningen, faktisk gang på gang har vist, nemlig at afstemningsresultaterne stort set følger de holdninger, der gør sig gældende herinde.

Men vi skal ikke forhindre en folkeafstemning, hvis der er nogen, der ønsker den —